

Beslutn. O. No. 59.

Aar 1860 den 31te Marts holdtes Odelsting, hvor da blev fattet følgende Beslutning til

L o v

om Sundhedscommissioner og om Foranstaltninger i Anledning af epidemiske og smitsomme Sygdomme.

Første Capitel.

Om Sundhedscommissioner.

§ 1.

I enhver Kjøbstad skal der være en Sundhedscommission, bestaaende af vedkommende Embedslæge eller en anden af Medicinalbestyrelsen dertil antaget Læge som Ordfører, Byens Magistrat eller, hvor denne bestaaer af flere Personer, det Medlem, som af Kongen dertil opnævnes; Byens Ingenieur, hvor en saadan Bestillingemand findes, samt tre andre Medlemmer, valgte i Møde af Formænd og Repræsentanter. De valgte Medlemmers Functions-tid er fire Aar, hvorefter de kunne undslaae sig for Gjenvalg i saa lang Tid, som de have været i Ombydet. Naar Magistraten ikke boer i Kjøbstaden, kan Kongen i dennes Sted beskikke en anden Mand til Medlem af Sundhedscommissionen.

§ 2.

De i § 1 givne Bestemmelser gjælde ogsaa for Ladesteder, som have særskilt Formandskab.

§ 3.

Commissionen skal have sin Opmærksomhed henvendt paa Stedets Sundhedsforhold, og hvad derpaa kan have Indflydelse, saasom: Keenlighed, skadeligt stillestaaende Vandts Afledning, Vandhuses, Urinsteders og Gjødselbingers Indretning og Rensning, Oplæggelse af Gjødsel eller andre Gjenstande, som f. Ex. Been eller Klude, der kunne indvirke skadeligt paa Sundhedstilstanden, Driftesvandets Beskaffenhed, skadelige Næringsmidlers Forhandling, Boliger, som ved Mangel paa Lys eller Luft, ved Fugtighed, Urenlighed eller Overfyldning med Beboere have viist sig at være bestemt skadelige for Sundheden. Sundhedscommissionen har fremdeles at paasee, at tilstrækkelig Luftvevling findes Stedet i Guddrum, hvori et større Antal Mennesker stadig eller jævnlig samles, som Kirker, Skoler, Rets- og Auctionslocaler, Theatre, Dandschuse o. d., samt at ingen Næringsvei drives med større Fare for den almindelige Sundhedstilstand, end der nødvendig flyder af Bedriftens eget

Ovelstingets og Lagthingets Komitee-Indstillinger.

Væsen. Indseende med Stedets Begravelsespladse hører ligeledes under Sundhedscommissionen.

§ 4.

Det er Sundhedscommissionens Pligt at gjøre Forslag til almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Communen.

Commissionen henvender sig i denne Henseende med sine Forslag til Communebestyrelsen, og forholdes med disse Sagers Behandling og Beslutninger i samme overensstemmende med Formandskabslovens almindelige Forskrifter, dog at til Beslutningernes Gyldighed udfordres kongelig Approbation.

§ 5.

Sundhedspolitiets Overholdelse paa ethvert Sted henhører under Sundhedscommissionen, hvis Bestemmelser det almindelige Politii har at paasee efterkomme. Dette paaligger det derhos at henvende sig til Sundhedscommissionen med Meddelelser og Forestillinger betræffende Gjenstande vedkommende Sundhedsvæsenet.

§ 6.

Medmindre Eierens eller Beboerens Samtykke forud har været indhentet, maa ingen Sundhedsvæsenet vedkommende Undersøgelse i privat Bolig eller paa privat Grund finde Sted uden i Kraft af en af Sundhedscommissionen derom fattet og vedkommende Private meddeelt Beslutning.

§ 7.

Sundhedscommissionens lovmæholdigt fattede Beslutninger kunne alene af vedkommende Regjeringsdepartement eller i fornødent Fald af Kongen ophæves eller forandres.

§ 8.

I ethvert Formandskabsdistrict paa Landet skal der være en Sundhedscommission, bestaaende af vedkommende Embedslæge eller en anden af Medicinalbestyrelsen dertil antaget Læge som Ordfører, og enten den hele Communerrepræsentation eller saamange af dens Medlemmer, som samme ved Commissionens Drettelse og senere efter hvert nyt almindeligt Valg af Formænd og Repræsentanter dertil udvælger.

§ 9.

I de Districter, hvori Sundhedscommissioner ifølge Loven af 5te August 1857 allerede ere indrettede, overtage disse tillige Sundhedscommissionernes almindelige Hverv overensstemmende med nærværende Lov.

§ 10.

Møder i Sundhedscommissionerne paa Landet, i hvis Forhandlinger ogsaa vedkommende Foged har Ret til, dog uden Stenmeret, at deeltage, afholdes saavidt muligt paa samme Dag og samme Sted, hvorpaa Communerrepræsentationen sammentræder. Det paaligger derfor Formandskabets Ordfører at meddele Sundhedscommissionens Ordfører betimelig Underretning om ethvert Repræsentants mødes Berammelse. Amtmanden kan iøvrigt gjen- nem Ordføreren erholde Møde berammet, naar han finder det fornødent.

§ 11.

Sundhedscommissionerne paa Landet skulle have deres Opmærksomhed benyttet paa, hvad der kan tjene til Sundhedsstilstandens Fremme og Hjernelse af de Omstændigheder, som især befordre Udvikling af Sygelighed og Udbredelse af Sygdom. Forsaa- vidt der herunder skulde opstaae Spørgsmaal om Udfærdigelse af almindelige Forrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kommunen, bliver med disses Istandbringelse at forholde paa samme Maade, som i lignende Henseende bestemt i § 4.

§ 12.

Udgifter til Protocoller og Skrivematerialier samt i fornødent Fald til Locale og Budsendelser afholdes af vedkommende By- eller Formandskabs- Communer. Den Diætgodtgjørelse, der maatte tilkomme Commissionens Ordfører, og som er den for Læger i Almindelighed bestemte, ligesom den særskilte Godtgjørelse, som af Kongen maatte tilstaaes en Læge, der ikke i Kraft af Embede indtræder som Ordfører i Sundhedscommissionen, udredes af Statskassen.

§ 13.

Med Hensyn til Udekvælvelse fra Commissionernes Møder forholdes i Kjøbstæderne efter de i Lov om Formandskaber dertil af 14de Januar 1837 §§ 15 og 43, og i Landdistricterne efter de i Lov om Formandskaber paa Landet af samme Dato §§ 18 og 53 givne Regler, dog saaledes at Forholdets Paafjendelse og Mulectens Dictering fl. er af Commissionen.

Andet Capitel.

Angaaende særegne Foranstaltninger imod epidemiske og smitsomme Sygdomme.

§ 14.

Naar nogen Huusbonde eller Huusfader inden sin Kreds bemærker, at en Sygdom udbreder sig til flere og derhos viser sig at være af en ondartet Bessaffenhed, har han derom at gjøre Anmeldelse

til Ordføreren i Stedets Sundhedscommission eller til nogen af dennes Medlemmer, eller til nogen ved Politiet eller Fattigræfnet ansat Embeds- eller Besillingsmand, fra hvem Meddelelse derom fl. er til Sundhedscommissionens Ordfører, eller, saakfremt derved vilde forvoldes et altsat stort Tab af Tid, til en nærmere boende Læge. Den Læge, der saaledes modtager Anmeldelsen, har snarest muligt at undersøge Forholdet, meddele de fornødne foreløbige Forrifter og, forsaavidt han ikke er Ordfører i Stedets Sundhedscommission, desangaaende at afgive Meddelelse til denne. Er Districtets Embeds- læge ikke selv Ordfører i vedkommende Commission, erholder han fra denne Indberetning om det Ind- trusne og Foranstaltede.

§ 15.

Med en farlig epidemisk eller smitsom Sygdoms Udbrud eller Nærmelse har Sundhedscom- missionen paa ethvert Sted at anordne og forans- talte, hvad Sygdommens Bessaffenhed paatræver. Forsaa- vidt der til Iværksættelse heraf kræves Pengemidler, har Commissionen derom snarest muligt at gjøre Indstilling, i Landdistricterne til Amtman- den og i Kjøbstæderne samt de Ladesteder, der have særskilt Communebestyrelse, til Stedets Magistrat og Formandskab. Omkostninger ved deslige Forans- taltninger, med Undtagelse af Skyldgodtgjørelse til vedkommende Læger, samt til Embeds- og Besil- lingsmand, hvilken fremdeles som hidtil udredes af Statskassen, falde i Kjøbstæderne og sidstnævnte Ladesteder disse særskilte Communer, men i Land- districterne Amtskommunen tillast. Dog kan Kon- gen efter Omstændighederne oversøre de med over- ordentlig Lægehjælp forbundne Omkostninger heelt eller tildeels paa Statskassen. Omkostninger, der flyde af Foranstaltninger, som en Landdistrictecom- mune imod Amtmandens Villie maatte beslutte, falde alene denne Commune tillast.

§ 16.

Sundhedscommissionen er under saadanne Om- stændigheder berettiget til at inndeile Districtet i Afdelinger og for enhver af disse at bestille en eller flere Opsynsmænd, der have at udføre det dem givne Hverv efter en af Commissionen udfær- diget Forfrist.

§ 17.

Griber ondartet Sygdom videre om sig, kan overordentlig Lægehjælp for de angrebne Steder antages, hvorom Indberetning strax bør fl. er til Medicinalbestyrelsen. Ligeledes kunne midlertidige Sygehuse oprettes, angaaende hvis Virksomhed fl.

dige Indberetninger bør stee til Medicinalbestyrelsen efter sammes nærmere Bestemmelse.

§ 18.

Kan bekvemt Locale til saadant Sygehøus ikke erholdes ved Overenskomst, kan det efter Sundhedscommissionens Bestemmelse forlanges afstaaet imod Erstatning efter lovligt Skøn.

§ 19.

Enhver civil Embedsløge er forpligtet til, om det forlanges, mod en i Mangel af mindelig Overenskomst af Medicinalbestyrelsen fastsat Godtgørelse at overtage Lægetilsynet ved et midlertidigt Sygehøus, der findes inden hans District.

§ 20.

Under mere udbredte ondartede epidemiske og smitsomme Sygdomme skal enhver Læge, som har deraf angrebne Personer under Behandling, derom gjøre Indberetning til vedkommende Sundhedscommission. Denne afgiver gennem den civile Embedsløge og Overensigheden stadigen Beretning om Sygdommen og dens Gang til Medicinalbestyrelsen efter en af samme udfærdiget Instrux.

§ 21.

Personer, der lide af ondartede Sygdomme, hvis videre Udbredelse ved Smitte kan være at befrygte, skulle være forpligtede til, naar Sundhedscommissionen eller Overensigheden paastaar det, at lade sig behandle paa et Sygehøus, saafremt de ikke uden Opfordring kunne skaffe sig en efter Lægens Formening betryggende Pleie i Hjemmet eller en anden privat Bolig.

§ 22.

Betalingen for Underholdning og Behandling i midlertidigen oprettede Sygehuse, forsaavidt angaaer Personer, der have Evne til selv at bære Udgifterne ved deres Guur, bestemmes for By- og Ladesteds-Communernes Vedkommende af Communebestyrelsen, men for Landdistricternes Vedkommende af Amtsformandskabet eller, naar dettes Beslutning ikke kan indhentes, af Amtmanden.

§ 23.

Læger have paa Reiser, foranledigede ved de heromhandlede Sygdomme, den sædvanlige Godtgørelse for Skyds og Diæt, uden at det desformedst er dem formeent at modtage Honorar af de under Reisen behandlede Syge, som dertil have Evne.

§ 24.

I Henseende til Gangklæder, Sengklæder og deslige, der have været benyttede af Personer, som

have lidt eller ere døde af nogen epidemisk og smitsom Sygdom, ligesom ogsaa i Henseende til Værelser eller Rum, hvori saadanne Personer have henligget, bestemmer Sundhedscommissionen, hvorvidt og i saa Fald hvorledes hine Gjenstande skulle renses, forinden de benyttes til andet Brug.

§ 25.

Ligeledes skulle Begravelser under herskende Epidemier indrettes overensstemmende med Sundhedscommissionens Forskrifter paa saadan Maade, at ingen Anledning derved gives til Sygdommens Udbredelse. Saaledes bør Sørgestuer og Liigsfølge forbydes, Begravelsen foregaae, saafnart Viæhed for Døden habes, og Ligene lægges i indvendig tjærede Kister, der nedsaenkes om muligt fire Alen under Jorden.

Tredie Capitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 26.

De Forskrifter, som i Kraft af denne Lov gives af Communebestyrelser med Kongelig Approbation eller af Sundhedscommissioner, skulle paa behørig Maade kundgjøres i vedkommende By eller District, og blive Drettrædelsler deraf saavel som af den i § 14 indeholdte Bestemmelse at straffe med Bøder samt i Mangel af disses Vedtagelse efter Forelæggelse at paatale ved Politiret.

§ 27.

Den i §§ 1 og 2 anordnede Commission overtager tillige den ved Lov om Kvarantainevæsenet af 12de Juli 1848 § 1 anordnede Kvarantaine-commissionens Forretninger, dog at en Toldofficiant og en Sækyndig efter Kongens Bestemmelse tilforordnes Commissionen for deri at tage Sæde ved Kvarantaine-sagers Behandling. Nærværende Lov er forøvrigt ikke anvendelig, naar Sundhedscommissionen saaledes forretter som Kvarantaine-commission, hvorimod de om Kvarantainevæsenet givne Bestemmelser isaaafald af den blive at besølge.

§ 28.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar næste Aar, fra hvilken Tid de i Forordning af 17de April 1782 (jevnsfor Forordning af 5te September 1794 § 2), Placat af 3die Juni 1791, samt i Placat af 27de Mai 1808 og Forordning af 3die April 1810, med Undtagelse af hvad der gjælder Vaccinationsvæsenet, indeholdte Bestemmelser skulle være ophævede.

J. Elieson,
Præsident.

A. Seiberg,
Secretair.

(No. 266), Budgetcommitteens Indstilling angaaende det Kongelige Forslag til Lov om Sundhedscommissioner og om Foranstaltninger i Anledning af epidemiske og smitsomme Sygdomme. (Se foran S. 138 samt Storth. Forh. 4 D. N. 34). Indstillingen er indtaget i Storth. Forh. 8 D. S. 372.

(Genstemmig): "§§ 1, 2, 3 og 4 bifaldes efter Indstillingen, dog saaledes at Ordet: "Forhandling" i § 4, andet Afsnit i Begyndelsen, ombyttes med "Behandling."

(Genstemmig): "§§ 5, 6 og 7 bifaldes efter Indstillingen."

(Mod 8 Stemmer): "§ 8 bifaldes efter Indstillingen."

(Genstemmig): "§§ 9, 10, 11, 12 og 13 bifaldes efter Indstillingen."

(Genstemmig): "De antagne §§ overskrives: "1ste Capitel. Om Sundhedscommissioner."

(Genstemmig): "§§ 14 til og med 21 bifaldes efter Indstillingen."

(Med 52 Stemmer): "§ 22 bifaldes efter Indstillingen, dog med følgende af Blom foreslaaede Slutning: "af Amtsformandskabet, eller naar dettes Beslutning ikke kan indhentes, af Amtmanden."

(Genstemmig): "§§ 23, 24 og 25 samt 2det Capitels Overskrift bifaldes efter Indstillingen."

(Genstemmig): "§§ 26, 27 og 28 samt disse §§ Overskrift som 3die Capitel bifaldes efter Indstillingen."

(Genstemmig): "Lovens Overskrift bifaldes."

(Mod 1 Stemme): "Sagen oversendes Lagthiinget."